

גיליון מס' 433 פרשת קרח
תשפ"א שנה תשיעית

גליון זה יוצא לזכות ידידינו החשוב
שיראה ברכה והצלחה בכל הענינים

להקדשות ע"ג הגליון
ניתן לפנות למס' 053-3145900

דברי שי"ה

ממרן רשכבה"ג שר התורה הגר"ה קניבסקי שליט"א

פנינים על הפרשה

בגנות ועונש המחלוקת

בוא וראה כמה קשה מחלוקת שכל העוזר במחלוקת הקדוש ברוך הוא מאבד את זכרו שכך כתיב ואש יצאה מאת ה' ותאכל את החמשים ומאתים איש אמר ר' ברכיה כמה קשה המחלוקת שב"ד של מעלה אין קונסים אלא מבן עשרים שנה ומעלה וב"ד של מטה מבן י"ג במחלוקתו של קרח תינוקות בן יומן נשרפו ונבלעו בשאול תחתי (מדרש רבה)

שאלה מאשה (שהתאלמנה) בעלי היה בעל מחלוקת גדול, מה אני אעשה שלא ייענשו הבנים שלי (כמו שמצינו במחלוקת קורח שאבדו אף יונקי שדים), אמר לה רבנו שתתפלל על כך. ואולי רק במחלוקת קורח נענשו הכל, כי גם הטף היו בתוך חבורה זו, כדכתיב בקרא ויצאו נצבים בקומה זקופה לחרף ולגדף. כיון שיונקי שדים אינם שייכים למחלוקת, ממילא לא אכפת לן מה שהיו בתוך החבורה הזו, ומה שנכללו בעונש אביהם היה משום שהם - בניהם של בעלי מחלוקת.

בעלי מחלוקת שמציתים אש ואח"כ בורחים...

סיפר לי ר"ח ברגמן כי בשעתו היתה איזו מחלוקת באגו"י. ופלוני מהעסקנים אמר למרן הרב שך"אני בורח ממחלוקת כמו מאש"הגיב לו הרב שך בבדיחותא: אתה מדליק ואח"כ אתה בורח = איר צינט עס אן און איר אנטליפט. רבנו שהכיר את האיש, צחק, והגיב: הוא אמר לו את האמת.

אמר רבנו. הנה בקרח אמרו בירושלמי פ"י סנהדרין סה"ד"כ היתה עדתו של קרח שוקעת ויורדת עד שעמדה חנה ונתפללה עליה". בהיותי בפתח תקוה בישיבה, רבי אליהו דושניצר זצ"ל אמר לנו דברי מוסר פעם בשבוע. ואמר בשם ר' איצ'ל מפטרבורג כי מהירושלמי הנ"ל רואים כמה עומק הגיהנום, עד ימי חנה הן כחמש מאות שנה ואילו חנה לא הייתה מתפללת היה שוקע עוד. הנה עומק הגיהנום!

הוסיף רבנו: רבי אליהו דושניצר היה אומר את עיקר דבריו בשם אחרים, ואמרו שהרבה הם דברים שלו, רק אומרם בשם אחרים.

(כל משאלותיך)

שו"ת בעניני הפרשה

"ויקח קרח" צ"ע האם מי ששם משפחתו קרוי קרח האם ישנה שם משפחתו שהרי קרח הי' בעל מחלוקת. תשובה: כתוב בתהילים "למנצח לבני קרח".

ויקח קרח (טז א)

פירש"י "פרשה זו יפה נדרשת במדרש רבי תנחומא.

צ"ב הרי אמרו חז"ל (ערובין סד א) שאסור לומר "הלכה זו נאה, והלכה זו אינה נאה" א"כ איך השתמש רש"י בלשון "פרשה זו יפה נדרשת".

תשובה: ביאר פשטיה דקרא.

ויקומו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמישים ומאתים (טז ב)

צ"ב מדוע חז"ל שאלו רק על קורח מה ראה לשטות זו ולא שאלו גם על מאתיים וחמישים נשיאי העדה שהצטרפו אל קרח. תשובה: נגרו אחריו.

ויחר למשה מאד (טז טו)

רש"י מפרש נצטער עד למאוד.

צ"ב מה שפירש נצטער ולא פירש כפשוטו שכעס מאוד וחרה אפו.

תשובה: צדיקים אין כועסים.

הרומו מתוך העדה הזאת ואכלה אותם כרגע ויפלו על פניהם (יז י) צ"ב מדוע לעיל אמר הבדלו מתוך העדה (טז כא) ואילו כאן אמר הרומו מתוך העדה הזאת.

תשובה: במהירות.

אם כמות כל האדם ימותון אלה (טז כט) צ"ב איך משה רבנו הכניס עצמו בנסיון כזה, הרי אם היו מהרהרין תשובה בלבם לא היו מתים, שאין לך דבר שיעמוד בפני התשובה.

תשובה: הקב"ה אמר לו.

(אשיחה)

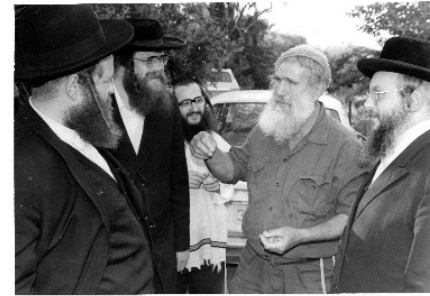
להצטרפות לרשימת מקבלי הגליון במייל ניתן לשלוח בקשה לכתובת: divreysiach+subscribe@googlegroups.com

ניתן לתרום ולהקדיש ע"ג הגליון לע"נ, לרפואה ולהצלחה וכד', נשמח לקבל עובדות, הנהגות, ושו"ת מרבינו.

קרבה שנת השבע (י"א)

הגרי"ש כהנמן ז"ע הרב מפוניבז'

הגרי"י מנדלזון שליט"א עם חקלאי שומר שמיטה

תמונה נדירה של מרן שליט"א עם להבחל"ח מרן בעל הקהילות יעקב ז"ע

גדולי ישראל יורדים לשדה

כידוע, מיום שעלה מרן ה'חזון איש' זצ"ל לארץ ישראל, הוא השקיע כוחות מרובים להעמיד את המצוות התלויות בארץ על תילה ופעל גדולות ונצורות כדי שישמרו את מצות השמיטה בכל הדוריה ודקדוקיה. בין שלל פעולותיו היה נוסע למקומות מרוחקים בארץ כדי לחזק את ידי החקלאים גבורי הכח שומרי שביעית.

בשנת תש"ה הדרים ה'חזון איש' לקבוץ 'חפץ חיים', שם היו מספר חקלאים שהקפידו על מצות שמיטה, והוא ראה צורך לחזק את רוחם. לנסיעה זו הצטרף גם מרן הרב מפוניבז' זצ"ל. אגב, מסופר (ספר אוצרותיהם אמלא עמוד

תקע"ב), כי כאשר עמדו גדולי ישראל מול השדות הגדולים המושבתים, רחב לבם משמחת המצוה, וחיוך רחב הוצק בשפתותיהם. ה'חזון איש' הביט על העץ ואמר בהתרגשות: "הא! א גוטען שבת, בוילמעאלע!" ["שבת שלום לך, עץ!"], ואילו הרב מפוניבז' גחן על הקרקע ונשקה בחום ואהבה:

"הא! א גוטען שבת אראד!" ["שבת שלום לך, אדמה!"].

גם רבינו שליט"א חרג מגדרו, ויצא אל החקלאים ושדותיהם לחזק אותם ולראות מקרוב את גבורי כוח עושי דברו, ועל כך במאמרים הבאים א"ה.

באתי לכבוד אבא

סיפר הגרי"י מנדלזון שליט"א, בנו של רבי בנימין מנדלזון זצ"ל, כי זוכר הוא מימי קטנותו שגדולי ישראל העריכו וכיבדו את שומרי השמיטה, ולא רק בברכותיהם ועזרתם, אלא באו בעצמם בגופם לחזות בפלא ולחזק את עושי השמיטה העמלים לקיום המצווה.

הוא הוסיף "מרן הקהלות יעקב זיע"א היה מכבד מאד את אבא על פעליו הרבים, ובשל כך היה מגיע לאבא לכל שמחה שעשה בימי חייו. זכורני מעשה מענין, שאירע בשבע ברכות שלי, שמרן הקהלות יעקב זצוק"ל כבר היה זקן ותשוש, וכוחותיו לא היו עמו, ולמרות זאת הוא הטריח עצמו והגיע לקוממיות להשתתף בשמחת השבע ברכות שנערכה לי.

"כשהוא הגיע, כולם קמו לקראתו, ואני בהיותי חתן תמים קמתי אף אני לכבודו, ואמרתי לו מזל טוב בהתלהבות. חשבתי באי נעימות לראות איזו טרחה מרובה גרמתי לו בשמחתי.

"בתמימותי ניגשתי ואמרתי לו למרן הקה"י, שאני מבקש סליחה מהרב שכה הטריח את עצמו להשתתף בשמחתי..."

ענה לי מרן הקהלות יעקב בקולו הנמרץ "לאו בעל דברים דידי את, באתי הנה בגלל שאני ידיד נפש של אבא, וכמובן שאני גם יקיים בכך שמחת חתן וכלה, אבל באתי לאבא..."

לימים, כשסיפרתי ואת לבנו מרן הגר"ח קניבסקי שליט"א, הוא נהנה מאד מהסיפור ואמר לי זה בדיוק היה אבא...

ליצירת קשר: ✉ ig0533145900@gmail.com

🏠 רבי יהודה הנשיא 52 בני ברק

☎ 053-3145900 📠 077-2092005

ניתן לתרום גם במכשירי "קהילות" ו"נדרים פלוס" בבתי הכנסת, יש ללחוץ על לחצן 'קופות נוספות' ובהיפוש 'דברי שי"ח', או בטלפון:

נדרים פלוס 03-7630585 שלוחה- 1586

קהילות 073-2757000 שלוחה- 4310